

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 noiembrie 2015

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Canja Alexandru în numele lui Purice Lilian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 august 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2015 – 24.07.2015;

Instanța de recurs: 20.08.2015 – 25.08.2015.

C O N S T A T Ă :

1. La 24 iulie 2015, la Judecătoria Centru, mun. Chișinău a parvenit demersul procurorului privind autorizarea efectuării percheziției, prin care a solicitat efectuarea percheziției în remorca rulotă cu n/î K 396 WW, înregistrată după cet. Purice L., în scopul depistării și ridicării instrumentelor care au fost destinate și/sau au fost folosite la săvîrșirea infracțiunii, cum ar fi: documente contabile, fiscale, bancare, ștampile și rechizite juridice ale mai multor întreprinderi, inclusiv ale firmelor terțe; înregistrări contabile și de ciornă aferente activității comerciale ale companiilor vizate; corespondență și alte înregistrări, inclusiv în format electronic, înregistrate pe suporturi digitale (HDD, CD, flash, aparate de telecomunicații etc.); mijloace bănești nereflectate în evidența contabilă sau fără dovada originii justificate, precum și alte obiecte, care nu pot fi obținute prin alte procedee probatorii, decît prin efectuarea percheziției.

2. Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iulie 2015 a fost admis demersul procurorului, fiind autorizată efectuarea percheziției în remorca rulotă cu n/î K396 WW, înregistrată după cet. Purice L..

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, prima instanță a constatat că, procurorul s-a adresat cu demersul prin care solicită autorizarea efectuării percheziției pe cauza penală 2015928061, urmărirea penală a fost pornită la 23.02.2015 de către Procuratura Generală în temeiul existenței bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe faptul identificării unei scheme criminale, cu implicarea mai multor agenți economici, care desfășoară activitate ilegală de transport de pasageri în regim de taxi, manifestată prin neindicarea în evidența contabilă a mijloacelor financiare real încasate, prezentarea organelor fiscale a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile realizate, angajarea fictivă în organele de conducere a întreprinderilor a unor persoane, care de fapt nu au tangență cu întreprinderea, acțiuni care în esență duc la neachitarea impozitelor și taxelor ce urmează a fi neachitate la stat, în proporții deosebit de mari.

În motivarea încheierii adoptate prima instanță a indicat că, consideră demersul înaintat ca fiind întemeiat, iar în scopul stabilirii adevărului pe cauza dată acesta urmează a fi admis.

Prima instanță în continuarea aceleiași idei a mai indicat că, există suficiente temeiuri de a presupune că autorizând efectuarea acestei acțiuni de urmărire penală vor fi depistate obiecte și obținute informații care au importanță pentru stabilirea adevărului pe cauza dată.

Totodată, prima instanță a concluzionat în urma verificării materialelor prezentate, că, efectuarea percheziției este oportună și necesară, iar probele pretinse de procuror pot fi obținute doar prin efectuarea percheziției, lipsind altă posibilitate legală.

3. Nefiind de acord cu încheierea emisă, la 04 august 2015, Purice L. a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând casarea acesteia, motivând că, instanța a admis demersul procurorului fără a avea la bază careva temeiuri considerabile și justificate legal, iar încheierea adoptată este o reproducere a ordonanței procurorului. A menționat că, prima instanță la adoptarea încheierii a încălcat grav drepturile recurentului și a admis accesul în domiciliul acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 august 2015, recursul declarat a fost respins, ca fiind depus peste termen, iar încheierea contestată a fost menținută fără modificări.

5. În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei încheierea primei instanțe a fost pronunțată la data de 24 iulie 2015, iar conform celor declarate de părți în ședința instanței de recurs, ei au făcut cunoștință cu încheierea la 28 iulie 2015, tot atunci fiind efectuată și percheziția. Astfel petiționarului i-a fost adusă la cunoștință ordonanța și încheierea în baza

căreia s-a efectuat percheziția, iar la 04 august 2015 Purice L. a declarat recurs împotriva încheierii, cu expirarea termenului de atac prevăzut de lege.

Instanța de recurs a menționat că, recurentul nu a invocat careva motive întemeiate pentru care a omis termenul de atac a încheierii primei instanțe, care a fost pronunțată la data de 24 iulie 2015, fiind executată prin efectuarea percheziției la data de 28 iulie 2015 și nu a prezentat probe concludente ce ar servi drept temei de repunere în termen a recursului.

6. La 13 octombrie 2015, avocatul Canja A. a declarat recurs în anulare în numele lui Purice L. împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care încheierea primei instanțe să fie casată și demersul procurorului să fie respins.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile expuse în art. 452 – 455 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie

2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnat este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

Reieșind dispozițiile legale expuse mai sus, raportându-le la speța dată rezultă că, încheierea judecătorului de instrucție, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucît acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de declarat avocatul Canja Alexandru în numele lui Purice Lilian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 august 2015, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 22 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru